

Comentari 110318

Senyor, salva'ns!

Se sol pensar que quan actuem bé, Déu ens beneeix; i al contrari, quan actuem malament Déu ens castiga inexorablement, és així?

Jo penso que, quan actuem bé, necessitem sempre la benedicció de Déu. Però, no necessitem més que mai la benedicció de Déu quan estem desviats i en fals? Sense un Déu salvador, estem perduts!

Per pròpia experiència reconeixem que sovint l'equivocació, la confusió, el límit i la malícia ens minva, ens despista i ens empetiteix. Per això necessitem "ajuda, alliberació i salvació". Déu no falla al nostre crit d'auxili...

Però això no n'hi ha prou de "saber-ho". Això s'ha de "vivenciar".

Es podria acabar aquesta reflexió amb aquesta pregunta personal: de què m'ha salvat el Senyor?

M.E.